

ناتد و برسی کتاب بینوایان ویکتور هوگو

۲۰

از ۱۸۴۵ تا ۱۸۵۱ — از روز ۱۷ نوامبر ۱۸۴۵ ویکتورهوگو خود را بنوشتن کتاب ملزم مینماید در صورتیکه از تاریخ واخوردگی پس پیر مردان کهنه پرست قلمی شگرفته و یادداشتی ننوشنه در عین حالیکه بدختر جوانمرگ و داماد ناکامش اشگ افشا ناست یا سو و حرمان را بخود راه نمیدهد و با روحبهای قوی مشغول کار میشود برای اینکه فکر خود را در نقطه مطلوبه متصرکر سازد بلحاظی چند از کارهای سیاسی کناره گرفته و بسرودن اشعار نزدکه درد های جامعه را در آن بخوبی نشان داده و خواسته های ملت را منعکس کرده است اشغال میورزد.

قصیده (آنچه دیده ام) نشان میدهد که شاعر در سالهای ۱۸۴۶ و ۱۸۴۷ دو مرتبه زندانهای پاریس را دیده و حتی بگوشوزوایی آن سروکشی کرده و در ذهن خود عکس حقیقی زندان را مرسوم ساخته است . اولین ترجمه ملانکولیا (مالیخولیا) استغاثه ایست که بخاطر فقر اخطاب بمتولین واغنیا سروده است و حالت رقت بار بینوایان را بر جلوی چشم آنان بگویاترین وجہی نشان داده است .

هنجامیکه انقلاب در فوریه ۱۸۴۸ فرونشست شاعر نام خود را جزو دانشجویان داشکدۀ حقوق بثبت رسانید تا برای کتاب آینده خویش مستندات غیر قابل رد و انکاری تضمیل نماید. معهدا در روزهای زوئیه شاعر ساكت و مضطرب است به سوسیالیست های عجول و دستپاچه استغاثه مینماید که قادری در خواسته خود جنبه اعتدال را رعایت کنند. «احبای حرف و صنایع را بیاد انتقاد گرفته و آنرا از اشتغال نایره خشم و غضب کارگران برحدمیدارد. به زاکوبن ها که شیطان مطلق العنان انقلاب بودند سخت میتازد و بدون اینکه آشکار گوید تلویحا "آرزوی خود را در استقرار سلطنت مشروطه واستخلاص مردم از

گویا در اوایل حکومت پرنس پرزیدان (لوی ناپلئون) ویکتورهوجو با اوروی موافق نشان میدهد ولی از روزیکه مشارالیه برای حمایت اطراف این ش قانون را زیر با گذاشت شاعر قد مردانگی علم کرده و به مخالفت برخاست و از قانون که خونبهای جوانان پر ارج و شهدای راه آزادی فرانسه بود مردانه دفاع کرد بدین مناسبت لوی ناپلئون از او رنجیده و در دولت خویش پیشی مناسب برای او در نظر نگرفت لذا هوگو نیز مخالفت خود را مضاعف کرد و او را با نهایت قدرت کویید - حکومت وقت که قدرت تسلط را در دست داشت شارل هوگو را زندانی ساخت ویکتورهوجو را مجبور به جلای وطن کرد این اعمال مستبدانه ایمان و اعتقاد مولف بینوایان را بحکومت جمهوری و طرفداری آزادی راسخ تر ساخت و در تبعید گاه بکتاب خود جنبه تحریک و تهییج بیشتری را بخشید.

۳- ۱۸۶۰- ۱۸۶۲- ۱۸۶۹ سال بعد آخرین مرحله کتاب رسیده : ((امروزکه ۳۵ دسامبر ۱۸۶۰)) است بنوشن کتاب بینوایان شروع کرده ام . از ۲۶ آوریل تا ۱۲ مه نوشته خود را دو بار خوانده و اصلاح نموده از ۱۲ مه تا ۳۵ دسامبر هفت ماه عمرم در الهام گرفتن و جان بخشیدن بقهرمان داستان گذشته و گوشیده ام بین نوشته و تصورم که مدت ۱۲ سال تمام بدان مشغول بوده ام وحدت ویگانگی کاملی موجود باشد آنچه باقی است باید اذعان کنم که همه را در فکر خود ساخته و پرداخته و منتهز فرصتی بودم که روی کاغذ بیاورم تا آنکه خدایار و روزگار مددکار آمد

انشاء قطعی ونهائی کتاب در ۳۰ ژوئن ۱۸۶۱ بوده ولی این تاریخ ابتدای رحمت و کوشش او است زیرا غلط گیری و تصحیح نسخه های چاپ وقت اور اتا ۲۶ ماه مه سال آینده اشتغال کرده بود .

امتحان نوشته های هوگو حقایقی را به تحقیق مکشوف ساخته که در سنت اخیر شاعر و فلسفه اجتماعی و تاریخی و سیاسی و معتقدات مذهبی خود را در ضمن حکایت (بهبودی و عروسی ماریوس - اختصار زان والزان) گنجانیده و بنوشه خویش جنبه شروع و تغزل بخشیده و حتی میتوان گفت که در تنظیم فصول و حک و اصلاح مطالب ذوق و سلیقه خاصی بخارج داده است که اساس اصلاحات در موارد زیر بوده :

نقاشی و پرداختن صورت وسیرت کشیش روحانی و مقدس قصبه دینی - مرد و سایه اش سال ۱۸۸۷- جنگ و اترلو- کشی ادویون - عکس زوجین تناردیه - حاشیه ای مفصل درباره زندگی رهبانان و راهبه ها مطالعه درباره اطفال و لگرد پاریس - معرفی دوستان آ - ب - ث - تفسیری بر اصطلاحات عامیانه - نقاشی صورت لوی فیلیپ - ذکر حوادث ایام

سلطنت او – تاریخچه اکوهای پاریس.

بینوایان و معتقدات مذهبی هوگو لله در النائبات فانها

صداء اللئام و صيقل الاحرار

نازم بروزگار مصائب که نائبات زنگ لئام و صيقل آزادگان بود

خداآوند متعال در تمام کتابهای آسمانی که بربیامبران فرستاده مردان راه خدا را بر صبر واستقامت دربرابر آلام و مصائب امر فرموده چنانچه در قرآن شریف آمده: «کسانیکه از مصیبتی متلهٔ لام و آندوهگین گردند بجای گریه وزاری تسلیم و رضا پیشه سازند و بگویند که همه برای خدائیم و برگشت ما بسوی او است رحمت بی پایان الهی شامل چنین مردانی است و خود آنان از جمله رستگارانند:

در خصوص تسلیم و صبر و رضا سخنواران و شعراء و نویسندهان و فلاسفه داد سخن داده وهر یک بنوعی انسانرا باستقامت در برابر درد و رنج تشویق و ترغیب نموده‌اند لامارتنین میگوید رنج عذاب بزرگترین مریب مرد است وینی فیلسوف فرانسوی در قبال عظمت رنج انسان سر تعظیم فرود آورده و میگوید من درد و رنج را پیش از همه دوست دارم و خود معتقد است آنکه در درگاه الهی مقرب تر است نصیبیش از رنج و درد مضافعتر است هر که در این عرصه مقرب تر است جام بلا بهترش میدهدنا

هوگو نیز از معتقدین این فلسفه است و بدان اینکه دارد زیرا نباید از نظر دورداشت که این شاعر توانا و نویسنده نابغه کاتولیک متعصی است و در تمام مدت عمر طولانی خود دقیقه‌ای از معتقدات خود دست بر نداشته و راه خلاف دین و مذهب نپیموده باری در مصیبت مرگ دخترنو عروس و داماد ناکامش صبر و شکیباتی پیشه ساخت ولب بر شکایت نگشود و رنج این مصیبت عظی را برخود هموار ساخت تا در نتیجه نور حقیقت در باطنش درخشید و اورادرسلک مردان زده خدا قرارداد و از این نقطه نظر است که سراسر کتاب بینوایان مشحون از فلسفه خدا پرستی و معتقدات دینی ویکتور هوگو است.

اغلب در عالم خلسه و روءا یا چنان میدید که کتابش چون انجیل مقدس هزاران بار جاپ میشود و دست بدست میگردد و همه آنرا با کمال شوق و علاقه میخوانند و بنویسنده‌اش درود میفرستند این مکافه و آرزو لباس حقیقت پوشید و کتاب بینوایان بلقب پرافتخار (انجیل قرن بیستم) ملقب گشت و تا امروز هزاران بار تجدید چاپ شده و بهمه زبانهای زنده دنیا ترجیمه گشته و اخیراً نیز فیلمهای کوتاگونی از آن برداشته اند خلاصه آنکه این مرد بزرگ که تا آخرین دقایق عمر با نهایت سلامت و استقامت مزاچ زندگی کرد در قبال مصائب تسلیم محض بود و کوچکترین علامت عدم رضایت و ناشکری نشان نمیداد و خم با برو

نمیآورد و نتیجه آن شد که دوست و دشمن روح بزرگش را ستودند و روز مرگش را عزای ملی گرفتند و تمام مردم پاریس در تشییع جنازه‌اش حضور بهمراه سانده و چنانچه آرزو کرده بود در میان بازوان ملت و هلله سرو میهن در آرامگاه ابدی خویش آرمید.

باری ویکتور هوگو معتقد است که خداوند بشر را نیک آفریده و اکر بعضی از افراد بد و منحرفند نتیجه تربیت غلط یا تائثیر محیط و اجتماع است روح انسانی علوی طلب و مربوط بخداوند است حتی مردمان بد نیز از این موهبت عظمی نصیبی دارند. نفس انسانی بوسیله درد ورنج و ریاضت از آلالیش‌های شیطانی پاک و منزه میشود و در این موقع اکر نفس مسیح‌دمی او رامدد فرماید بدرجه کمال رسید و انسان کامل العیاری گردد خوشحال کسانیکه باریاضت و گفتگو شکوت‌تر دید را از باطن خود زدوده و آینه قلب را که مهبط انوار الهی است از کینه وبغض و حسد پاک و آماده قبول الهام نموده‌اند:

منظر دل نیست جای صحبت اغیار دیو چو ببرون رود فرشته در آید

انسان نباید با تبعیت از هواي نفس بدرجه بهائیم تنزل نماید بلکه باید با کشتن دیو امیال و شهوات مقام خود را از فرشتگان بالاتر برد و به پایه‌ای رسد که مولانا فرموده (آنچه اندر وهم ناید آن شود)

در بین سالهای ۱۸۵۳ و ۱۸۵۶ شاعر در روح خود سکون و آرامش و در قلب خویش نور وصفائی میبیند که سابقه ای نداشت لذا خود را برانگیخته و ماء مور عالم باطن انگاشته و چون بپران راه طریقت مواعظ حسن را در خلال داستانها و قصاید خویش بیان مینماید، ((ابیان آفریدگار مهر با وجا و پدای روح مانع ترقی و پیشرفت بشود) تهدن و فرهنگ نیست.

جمهوری خواهان و انقلابیون باید بدانند مخالفت با دین خدا آنان را در راهی که پیش گرفته‌اند موفق نخواهد ساخت بلکه با خراب کردن و متزلزل ساختن اعتقادات مردم آنان را هرچه بیشتر و سریعتر بسوی فقر اخلاقی و فساد سوق خواهند داد. با احساسات قلبی و معتقدات باطنی مردم در افتادن خودکار غلط و خطرناکی است. بخاطر گناه یک عدد روحا
نی سود بیرون از خود از خدا دور نباید باشی و مذهب جنگید اثر دین نه تنها کلیسا و عدل
کلیسائیان است بلکه صفا و خلوصی است که بیوئ منی، حقیقی میبخشد و آنرا از ارتکاب

افکار خود را سخن تر و بمسئلیت بزرگ خویش در قبال جامعه موء من تر است زیرا سرچشمه برادری

و حریقت در دین و خدا شناسی است و موء منین برادر ایمانی یک دیگر نند. خداوند ظلم و

استبداد نپسندیده واستقرار آنرا در جهان نخواسته بلکه این ملت متدنی است که تن بحضور ظلم

استبداد میدهد چه خدا انسان را زاد آفریده واورا از نعمت آزادی بهره مند فرموده

بین اراده الهی و خواست بندگانش تضاد و تناقضی نیست بلکه: خدا را مردانی است که آنچه

خواهند واراده کنند چون اراده همانی نافذ و جازم است. توبه واستغفار تزکیه نفس بازی است

و درد ورنج از اعمالی است که بروح صفا میبخشد و وجودان انسان را آسایش دهد چنانچه

زان والزان پس از آنکه تحمل مصائب ورنج بپایهای رسید که انسان کامل گشت و خود را
فادی آسایش دیگران ساخت .))

هنر شعر و ادب در کتاب بینوایان

کتاب بینوایان رمانی مورد علاقه مردم است چه که سراسر آن مشحون از احساسات لطیف بشری و ناله‌ها و شکایات از ظلم و بیداد گری و پرده نقاشی برآب ورنگی است از بدیها و شیطنت و خبث طینتها و در عین حال حرف صفا و سادگی روح انسانی و نرمش و انعطاف پذیری خوی آدمی در ذهن خواننده امید با یاری و نرس از مکافات اخروی را مجسم می‌سازد. ملودرامی است که آن ترپکش فوق العاده قوی والحان موزیک آن سکرآور و دروح نواز است قهرمانانه داستان نمونه و قالب مثال هزاران انسان زنده‌اند که هر روز از جلوی چشم ما رژه می‌روند و در میدان تنازع بقاء هر یک بنوعی گرفتارند و با مشکلات دست پنجه نرم می‌کنند سایه روشنایی زندگی با کمال وضوح در آن تعیین شده و خواننده بدون تحمل کوچکترین زحمتی طبقه‌ای را که در ناز و نعمت و روشانی و سعادت غرق است با آنکه در قعر ظلمت فقر و بدیختی دست و پا بیزند تشخیص میدهد و سرحد و خط فاصل هر دو طایفه را واضح می‌بیند با آنکویکتوره‌گو در استعمال لغات و کلمات استاد منحصر بفرد است وجا و مقام هر سخن و نکته‌ای را بهتر از همه میداند و بموقع شایسته و در محل مناسب مورد استفاده قرار میدهد ولی در انشاء بینوایان (اگر از حواشی فلسفی که اغلب باطناب کشیده و صرف نظر شود) معجزه کرده و با استعمال جمل مسجع بنوشه خود آهنگی بخشیده که چون اشعار کوتاه مهلای سیون جان ببور و دلنواز است اغلب با آوردن دو کلمه کوتاه یا جمله‌ای مختص آنچنان بکلام خود ایجاز و انسجام بخشیده که خواننده را مسحور مینماید.

شیوه نگارش کتاب‌گاهی متعالی و با شکوه و زمانی متعارف و عامیانه است و سرگنجانیدن معانی زنده و حقایق بر جسته در کلام در خلال همین شیوه منحصر بخود شاعر نهفته است. استعاره و کنایه - تشبیهات - واپیهام - و نوریه چنان با استادی بکار رفته که قدرت خلاقه تخیل شاعرانه دست بدست داده اثر بدیعی بوجود آورده که در نوع خود بینظیر و نا روزگار برقرار است همواره مطلوب و پایدار خواهد بود.

کتاب بینوایان و متاء خیرین

همه گویند سخن گفتن سعدی دگر است

پس از آنکه کتاب بینوایان در تمام کشورها و جوامع با موفقیت بینظیری رو برو گشت اغلب نویسنده‌گان در صدد برآمدند که نظری آن را نوشته و در معرض افکار عموم قرار دهند. کتابهای گوناگونی با عنوانین مختلف: بیتیم - کودکان بدبخت - انسان وحشی و مانند آن که از انتقاد ژول لومتر مصون نمانده اند قدم به میدان گذاشتند و در همان روزهای اول طلوع بغروب و افول گراییدند زیرا معلوم گشت که ماه و ستاره در مقابل آفتاب روشائی ندارد - بازار کتاب بینوایان چنان گرم واستقبال مردم آنچنان مشتاقانه بود که هیچ کتاب دیگری را مجال خود نمایی نمیداد مگر دو کتاب (گناه و کیفر) تاء لیف داستایوسکی که از بینوایان الیام گرفته بودند چند صباحی خود آرایی کردند باید در نظر داشت که موفقیت مقبولیت عame بینوایان در طرز نگارش آن نیفته زیرا بزیان عame سخن گفته و درد جادعه را یافته و انگشت روی زخم دلها گذاشته و او تار قلب عاشقان و اصلاحات را لرزانده است. بینوایان یک کتاب خشک فلسفی - سیاسی - مذهبی نیست بلکه گلستانی است ته هرنوع گلی در چمن های سرسیز آن خود آرایی مینماید و گنجینه ایست که خزانی پند و حکمت را در لفافه داستان شیرین و دلچسب بیدریغ بخواننده تقدیم میدارد. داستان حمامی مردگمراهی است که رحمت حق شامل حالش شده و بس از سالها زحمت و مرارت و تحمل شکنجه و قساوت قدم بشاهراه سعادت گذاشته و انسان کامالی گشته و هم خود را مصروف تاء مین رفاهیت و آسایش بیچارگان ساخته است. خلاصه کلام کتاب بینوایان درخت برومندیست که ریشه‌های خود را بقلوب مردم دوانیده و با خون گرم و محبت آمیز آنان پرورش یافته و خود را همیشه جوان و سرسیز نگهداشته که تا دنیا دنیا است، روی پائیز و جور خزان نخواهد دید.